

Hodnocení diplomové práce

Název: *Výchovné metody používané v salesiánských střediscích mládeže v České republice*

Autor: *Libor Macák*

Cílem předložené diplomové práce je identifikovat a popsat výchovné metody používané v salesiánských střediscích mládeže v České republice. Autor přitom postupuje ve třech krocích:

- 1) seznámení s problematikou, včetně pracovního vymezení užívaných pojmů,
- 2) analýza dokumentů s cílem identifikace používaných výchovných metod,
- 3) syntéza výsledků analýzy a dalších pramenů.

Těmto krokům odpovídá také struktura práce, která je sice trochu složitější, ale logická a v úvodu práce dobře popsána (srov. s. 9n).

Po stránce vnější úpravy a úrovně zpracování je práce na vysoké úrovni. Také jazyková úroveň práce je výborná. Překlepů najdeme jen několik (s. 19, 20, 25, 28 a 31). Autor kolísá v přepisu 2. pádu jména „don Bosco“ mezi „Bosca“ a „Boska“ (dle sdělení pracovníka Ústavu pro jazyk český je nejlepší užívat v nominativu původní způsob psaní – Bosco – a v dalších pádech přepis v českém jazyce: Boska, Boskovi, Boskem).

V první části práce provedl autor dobře, stručně a přehledně pracovní definice pedagogických pojmů, které používá. Určitá nejistota se objevuje u definice pedagogiky volného času, kterou autor mlčky ztotožňuje s „výchovou ve volném čase“, ačkoli Opaschowski a po něm u nás Hofbauer hovoří v této souvislosti nejen o „výchově ve volném čase“, ale také o výchově „pro volný čas“ a „skrze volný čas“. Tato malá diskrepance se dá ovšem pochopit s ohledem na to, že se autor důsledně vyhýbá použití pojmu „pedagogika“ ve smyslu „edukační praxe“ (srov. s. 12-13).

Autor používá na s. 18 upravené schéma Maňáka a Švece, které má zřetelnou logiku v horizontálním směru, vztahy naznačené ve směru vertikálním (vztahy mezi pojmy metody, principy a prostředky) vyžadují dodatečné vysvětlení, které může autor provést v rámci obhajoby.

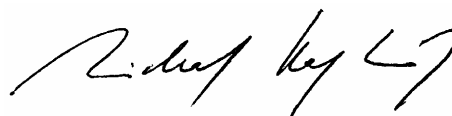
Tam, kde autor používá teologické pojmy, je patrná snaha o jejich interpretaci pro pedagogickou veřejnost. Tato interpretace je však někdy na úkor přesnosti (např. definice evangelizace v pozn. č. 45 na s. 22). Podobně se autor dopouští drobných nepřesností i v některých dalších pasážích, které se netýkají přímo pedagogiky, jako např. na s. 26n, kde hovoří o „právní subjektivitě“ a má zřejmě na mysli právní formu, anebo na s. 61, kde autor hovoří o „lidských, etických a křesťanských hodnotách“, přičemž není zřejmé v čem spočívá rozdíl mezi uvedenými kategoriemi.

Při zpracovávání tématu používal autor několika metod (rešerše, obsahová analýza, syntéza), z nichž nejobtížnější byla obsahová analýza, která se pohybuje na hranici mezi metodami kvalitativními a kvantitativními. Autor použil tuto metodu (včetně využití softwaru MAXQDA) dle mého soudu velmi dobře. Také závěry syntézy výsledků analýzy a rešerše ostatních pramenů, které autor formuloval v 3.-5. části se jeví jako věrohodné. Možná trochu diskutabilní je otázka ověřitelnosti výchovných cílů, které se autor dotýká např. na s. 66 („Co však zcela chybí, je ... stanovení kritérií a metod pro hodnocení úspěšnosti výchovného působení.“). Proto bych doporučoval, aby se autor pokusil v rámci obhajoby navrhnout některé kritérium, případně metodu pro hodnocení úspěšnosti výchovného působení.

Celkově považuji předloženou práci za velmi zdařilou. Domnívám se, že tato práce pomůže salesiánským střediskům ve vlastní reflexi jejich práce. Proto doporučuji, aby alespoň částí této práce byly zveřejněny.

Předloženou diplomovou práci Libora Macáka doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnotit známkou výborně.

České Budějovice, 3. srpna 2009

doc. Michal Kaplánek – vedoucí práce